

ELŐFIZETÉS:

Egész évre . . . 6 ft.
Fél évre . . . 3 ft.
Negyed évre . . . 1 ft. 50 kr.

A lap szellemi részét illető
küldemények a szerkesztő-
nek, anyagiak a laptulaj-
donosnak küldendők.

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

HIRDETÉSI DIJ:

egy 1 hasábos petit sor 10 kr.,
többszöri hirdetésnél olcsóbb.
Nyiltér sora 25 kr.
Bélyegdíj minden hirdetésnél
30 kr.

A hirdetések Bittermann
Nándor könyv- és könyvnyom-
dájában és a szerkesztőnél fogad-
tatnak el.
Kéziratok nem küldetnek vissza.

Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden kedden és pénteken.

Egyes szám ára 10 kr.

Iskolaszék választása előtt.

asárnap Zombor város r. k. iskolaszéke újból fog megalkottatni.

Elég fontos aktus ez arra, hogy némi megbeszélés, illetőleg higgadt megfontolás tárgyát képezze.

A zombori r. k. iskolaszéket az egyházvédnökség, vagyis a város képviselőtestületének katolikus része választja; tehát oly férfiak döntenek itt, akiknek vagyoni és értelmi tőkéje után, de egy szabad királyi város reprezentációjából folyó öntudata és kötelességérzete után is, méltán elvárhatja a komoly kritika, hogy tudnak és fel is akarnak hivatásuk magaslatára emelkedni.

Hiszen ha egy sz. kir. város képviselőtestülete sem bizonyulna képesnek és alkalmasnak az autonóm jogok böles és tapintatos gyakorlására: akkor a szabadság és alkotmány — minden idők és emberek ideálja — volna a közügyeknek legnagyobb ellensége.

Ilyen választásnál a saját jó hírrel és renoméjával játszik az a városatyja, aki nem a tan- és nevelésügy érdekeit tartja szem előtt egyedül.

Az értelmiségnek, legalább ahol olyan erős többsége van, mint Zombor város bizottsági tagjai között, meg kell mutatnia, hogy az autonómia, kellő szakértelemmel bírók által gyakorolva, igenis alkalmas és felülmulthatatlanul hasznos a kulturának hazafias és nemzeti szellemben való irányítására.

Meg kell mutatnia azt, hogy semmi más tekintet, hanem az oda valósság kérdése lesz a jelölésnél s választásnál irányadó.

Tehát Zombor város képviselőtestületének r. k. tagjai erkölcsileg s becsületileg felelősek azért, hogy az új iskolaszékbe csupa olyan elemek jussanak be, akik vagy eddig buzgalommal és szakértelemmel igazolták a népnevelés iránti meleg rokonszenvüket, vagy akikről ezen jó vélemény komoly kritika után előre megállapítható.

Az iskolaszéki tagválasztásnál tehát csak az lesz a kérdés, vajjon x vagy y jelölt érdeklődik-e állandóan a népoktatás iránt? vajjon bír-e elég értelmiséggel s érzékkel arra, hogy akár mint iskolátogató, akár mint az évszázó vizsgálatok szemlélője, a felöltő hiányokat lelkiismeretesen összegezni tudja s elenyésztesükre módokat keres?

Szóval olyan férfiak kellene oda, akik az iskolai adminisztrációnak sokáig szövevényében eligazodni tudnak; akik a törvényeket, rendeleteket, szabályokat, tanterveket, iskolai nemeket stb jól ismerik, akik az iskolát és tanítót éppen azért megbecsülik, mert maguk is vették hasznukat.

Akik nem bolyonganak rá mindenre, hanem akiknek maguknak is vannak eszméik; nehogy mindig egy képzelt augur beszéljen jól-rosszul, a többi meg csak szekundáljon neki.

Nem szívesen említjük, de köztudomású tény, hogy tavál elemi iskolánk ellen nagyon illetékes helyekről súlyos panaszok emeltek. Ezen panaszok a saját fiaink s jövőbeli polgártársaink elmaradottságában fognak elmellőztetésükért boszút állani, ha idejekorán s gyökeresen nem orvosolhatjuk. Ezeknek végére járni pedig egyedül az iskolaszék hivatalos és illetékes.

A r. kath. résznek ugynevezett városi kvótája immár aránylag kicsinek bizonyult; érzésben is az új iskolaszék lesz hivatva lépéseket kezdeni.

Végül a tervbe vett kereskedelmi és ipariskola is oly szándék, melynek erélyes támogatását a jövőbeli iskolaszéktől várja az érdekelt közönség s melyet népszerűséggel nem, hanem csak szakértelemmel s utánjáró tanulmányokkal valósíthatni meg.

Ezen tekintetek és semmi más, indítanak

arra, hogy a városi bizottsági tagok vezetőihez most, a döntés órája előtt, rövid, de komoly kérést intézzünk. Nem mi kérjük őket; mi csak szócso vagyunk; hanem kéri e város jövő nemzedékének érdeke, hogy ne vezéreltessék magukat személyes melléktekintetek által.

Reméljük, hogy nem lesz a megválasztottak névsorában egy se, aki miatt pironkodni kelljen a nagy Bács-Bodrogh megye színe előtt, hanem példányul fog e választás szolgálni arra, hogy minden község a legjobbjait állítsa azon porondra, mely a jövő nagy feladataira nevelőmagaánál különb magyar athletákat.

A bács-bodroghmegyei történelmi és régészeti társulatról.

Ide-oda két éve, hogy megalakult a társulat. A kezdeten hála Istennek tülesett s lehetetlen meg nem örülnünk a «Szadok» nyilatkozatának, mely szerint társulatunk «egyike a legserényebbeknek az ifjabb egyletek között». Részünkről ezen dicséretet inkább buzdításnak tekintjük. Igaz, hogy történelmi közönyünk többnyire levéltári kutatásokon alapuló, eredeti dolgozatokat közöl s jelenleg az adminisztrációra sincs okunk panaszkodni, mióta társulati alelnökünk oly buzgón nekilátott a munkának. Tagadhatatlan, a társulat e téren teljesen megfelelő hivatásának, elég kedvezőtlen körülmények között.

De másrészt hátrány, hogy a társulat nagy indolenciával küzd, mi különben előre látható volt. Hiszen a bácskai híresek, hogy előttük a tudomány — tudomány maradhat, többre becsülvén egy pohár jó bort, öt kötet nyomtatott betűnél. Szerencsének mondható, hogy háromszázezer lakos között száz találkozott, a ki a társulatba tagul belépett s feladatul tűzte ki a tudományszeretetet Bácsországban meghonosítani.

Szerény nézetem szerint a társulat a mai színvonalon meg nem állapodhatik, mert a régészet terén egyáltalán nem oldotta meg feladatát. Enyhítő körülményül fel lehetne hozni rövid feurlását; de hiszen a délmagyarországi történelmi és régészeti társulat sem volt jobb viszonyok között s mégis másfél év után megnyitotta régiségi tárlatát, melyből a mai muzeum keletkezett. Bács-Bodrogh megyében tényleg hiányzik az érzék a régészet iránt s azért elkelne egy kis agitáció. Amit fellelnek, többnyire meg is semmisítik, vagy felküldik a muzeumba, vagy pedig a gimnáziumoknak ajándékozzák. Nagy ritkán hallunk a történelmi és régészeti társulatnak szánt adományokról. S miért? — megmondta egy zombori régész: hiányzik a bizalom a társulat iránt. Az adományok megköszöntetnek (az se mindig) s avval basta.

Ezen bajon okvetlen segíteni kell s talán gyökeresen úgy, ha minél előbb nyilvános tárlatot rendezünk be, mely egy későbbi muzeumnak alapját vetné meg. Ezen nyilvános társulat hivatva volna legalább helyben érdeket kelteni. Az adakozó örömmel látná, hogy adományával használt. A jelenlegi titkár tudunkkal nem tartózkodik állandóan Zomborban s azért is a délmagyarországi társulat kezdő évein okulva, az esetleg megnyitandó tárlatot egy kusztosra kellene bízni. Ilyent — a ki mindenestre eleget tenne kötelemeinek — Schwerer János ur személyében vélünk fellelni, a kinek a szorgalom, buzgóság, odaadás, a tudományszeretettel párosul. Jobb kezre a muzeum sorsát nem lehetne bízni. Sok előnnyel járna ez. Schwerer ur hivatalos teendőivel nincs elhalmozva; másrészt ismeri az egész megyét, be is járta azt, ismeretése nagy s garanciát nyújthatna, hogy az adományok ne a gimnáziumok szekrényeiben temetessenek el, hanem a társulat muzeumba helyeztessenek.

A régiség-tárlat felállítása nagyobb kialakás-

sal nem igen járna, feltéve, ha a megye saját palotájában egy termet bocsátana a társulatnak rendelkezésül.

Hogy az eszme kivihető-e? — itélje meg a társulat hivatott választmánya.

Thim József.

Hírek.

Halottak estéje. A kegyelet ünnepe volt színhelye hétfőn a temető. Gyönyörű szép idő kedvezett a látogatóknak, kik százával özönlöttek kifelé, hogy fölkeressék elhunyt övéiket, hogy kegyelettel emlékezzenek meg azokról, kikhez a szeretet és ragaszkodás fűzi őket. Este fényárban úszott az egész temető; nem volt sírdomb, melynek hantjára ne helyezt volna a megemlékezés egy-egy koszorút vagy égő gyertyát. Szegény és gazdag egyaránt sietett, hogy lerója adóját a kegyelet iránt. Egyetlen közös sírnem is ott díszlett a Mayer K. és Oláh B. stipendisták által helyezett szép koszorú s fölirattal: „Szendergő poraid béke lebegje körül.”

A karlócai püspöki zsinat által Ruvaracz archimandritának verseci püspökké történt megválasztását a király megerősítette. A szerb körökben egyáltalán kedvező hatást tesz e loyális egyházi férfiúnak és nagyrebcsült tudósának kinevezetése.

Péchy Aurél, a szabadkai kir. törvényszék elnöke, tegnap foglalta el hivatalát.

Előléptetés. Trampits Károly, a Szabadkán állomásozó 86. gyalogezred másodosztályú századosa, elsőosztályú századosná léptettetett elő.

Áthelyezés. A zombori állami főgymnasiumhoz, dr. Bümel Ede távozásával megürült tanári állásra, Roediger Lajos fehértemplomi tanár helyezettett át.

A magyar nőegylet szombati thea-estélyére újból külön is felhívjuk az érdeklődő helybeli és környékbeli közönség jóakaró figyelmét. Kevés kiadás mellett sok élvezetes szórakozásra van kilátás, a menyinyiben az egyszer csakugyan egész komolyan vehető azon elhatározás, hogy a luksusz, a kedélyesség és családiaság előtt háttérbe fog szorulni. A felszolgáló étel és italok adagja igen olcsó lesz, a tombolóban való részvétel pedig minden presszió nélkül, a szabad tetszésre fog bízni.

Halálozás. Hofmann Seb-tyén parabutyi plébános — mint lapunk múlt számában röviden közöltük — f. évi október hó 29-én életének 85. évében másfél havi kinteljes betegség s a haldoklók szentségeinek ájtatos felvétele után, meghalt. A boldogult 1802. évben született Zomborban. Gymnasiumi osztályait Kalocsán s Szegeden, a teológiát pedig Bécsben a Pázmáneumban végezte. Pappá szenteltetett 1827. évben. Működött mint káplán 1846-ig, mely évben kucurai lelkésznek lett kinevezve; honnan 12 évi lelkészkedés után, 1858-ban Parabutyra lett áthelyezve. 50 éves áldozári jubileumát 1877. évi október hóban tartotta meg. Temetése október hó 30-án ment végbe az egész község részvétele mellett. A gyászszertartást Balog György bácsi apát-plébános végezte, a három esperesi kerületből összesereglett papság segítségével. Általános örökösévé tette Jandek Józsefet, a szabadkai törvényszék irodaigazgatóját. Szépen megemlékezett végrendeletében a helység szegényeiről is, kiknek vagy 700 frtot hagyott. Azonkívül hagyott a kucurai templomnak 300 frtot, a parabutynak pedig 200 frtot. Továbbá saját és testvére lelke enyhülésére mondandó szent misékre 400 frtot. Végrendeleti végrehajtókká Balog György bácsi s Osztermayer József hódásghii plébánosokat tette. Jusits Lajos hódásghii járásbíró a temetés után a boldogult végrendeletét formaszzerűen meghirdette. A boldogult egyenes lelkű, maga iránt rendkívül szigorú s mások iránt pedig mindenkor igazságos ember volt, miért is hívei rendkívül szerették, barátai pedig tisztelték s nagyrebcsülték őt. Az örök világosság fényeskedjék neki.

A rendezett tanácsú városokban gyakran megtörtént, hogy olyan embert választottak tanácsostaggá, a ki az országos képviselőválasztók névjegyzékébe nem volt fölveve. Ezek választását aztán rendszeren kitagolták s nem egyszer megsemmisítették. Legujabban is volt rá példa s az ügyre figyelemmel lett belügyminiszter, mint a „Magyar Közgazgatás” jelenti, hasonló esetek elkerülése végett kimondta, hogy az országgyűlési képviselőválasztók névjegyzékébe való fölvetel nem kelléke annak, hogy rendezett tanácsú városban valaki elüljáróvá megválasztható legyen.

Új kendertörő-gép. Apatinból írják: Kolasek János apatini asztalos, rugóra járó kendertörőt készített, mellyel e napokban Apatinban, több szakértő jelenlétében, jól sikerült próba tétel. A könnyen kezelhető kendertörő eszközzel 2 ember 10 perc alatt 2½ kilogramm kendert törött, dacára annak, hogy a kender nem volt egészen száraz. A kender szála nem sérültek meg, ami a kendernek nagy előnyére van, mivel az értéke így bizonyára nagyobbodik. Bakay Nándor kendertermelési szakbiztos ezen kendertörési eszköz megvizsgálására meg fog hivatni.

Szegedtől Szabadkáiig.	személy.	személy.	vegyes v.	személy.
Szegedről indul	3.55	8.10	10.54	7.15
Horgos „	4.35	8.43	11.41	7.43
Palics „	5.01	9.14	12.18	8.10
Szabadka érkezik	5.20	9.28	12.35	8.22
Szabadkától Szegedig.	személy.	vegyes v.	személy.	személy.
Szabadka indul	6.25	2.42	6.55	11.01
Palics „	6.42	3.01	7.11	11.18
Horgos „	7.14	3.44	7.42	11.54
Szeged érkezik	7.45	4.20	8.11	12.25
Szabadkától Eszékig.	vegyes v.	személy.	személy.	
Szabadka indul	6.00	1.55	8.47	
Tavankút „	6.31	2.20	9.16	
Bajmók „	7.01	2.40	9.44	
Militics „	7.43	3.10	10.23	
Zombor „	8.13	3.32	11.01	
Szt.-Iván „	8.42	3.53	11.29	
Szánta „	9.01	4.08	11.47	
Gombos érkezik	9.16	4.20	12.02	
Erdőd indul	11.06	5.12	1.14	
Dálya „	11.51	5.26	1.50	
Dráva-Szarvas „	12.12	5.43	2.11	
Eszékre érkezik	12.43	6.06	4.07	
Eszéktől Szabadkáiig.	személy.	vegyes v.	személy.	
Eszék-ről indul	8.20	3.33	12.03	
Dráva-Szarvas „	8.48	4.05	12.40	
Dálya „	9.10	4.45	1.30	
Erdődre érkezik	9.26	5.00	1.44	
Gombosról indul	10.16	6.36	2.44	
Szánta „	10.31	6.56	3.01	
Szt.-Iván „	10.46	7.17	3.17	
Zombor „	11.14	8.13	3.52	
Militics „	11.30	8.41	4.10	
Bajmók „	12.07	9.35	4.52	
Tavankút „	12.25	9.57	5.13	
Szabadka érkezik	12.49	10.26	5.41	
Zomborból Budapestig.	személy.	vegyes v.	sz. s. gy. v.	
Zombor indul	11.14	8.13	3.52	
Szabadka érkezik	12.49	10.26	5.41	
Szabadka indul	2.15	10.50	9.53	
Kis-Körös indul	4.14	1.31	11.7	
Budapest érkezik	7.30	5.50	1.40	
Budapestről Zomborig.	személy.	gy. s. sz. v.	vegyes v.	
Budapest indul	8.00	2.30	9.15	
Kis-Körös indul	11.23	4.52	2.32	
Szabadka érkezik	1.03	6.06	5.13	
Szabadka indul	1.55	8.47	6.00	
Zombor érkezik	3.32	11.01	8.13	
Zomborból Zimonyig.	expressz.	személy.	gyorsvonat.	vegyes v.
Zombor indul	11.14			3.52
Szabadka érkezik	12.49			5.41
Szabadka indul	9.39	1.33	6.18	6.11
Csantavér „		1.59		6.54
Topolya „		2.23	6.52	7.3
Kis-Hegyes-Feketehegy „		2.47	7.11	8.07
Verbasz-Kula „		3.08	7.25	8.41
Ó-Kér „		3.27	7.41	9.10
Kiszacs „		3.45		9.39
Ujvidék „	11.29	4.16	8.18	10.38
Petervarad „		4.32	8.27	10.59
Karlóca „		4.43	8.36	11.17
Becska „		5.10		12.10
India érkezik		5.25	9.08	12.34
India indul		5.30	9.11	12.44
Ó-Pazua „		5.43		1.05
Uj Pazua „		5.56		1.26
Batajnicza „		6.07		1.44
Zimony érkezik	12.57	6.28	9.53	2.20
Zimonyból Zomborig.	expressz.	gyorsvonat.	személy.	vegyes v.
Zimony indul	3.48	6.03	8.22	1.05
Batajnicza „			8.44	1.43
Ó-Pazua „			8.55	2.03
Uj-Pazua „			9.05	2.26
India érkezik		6.45	9.20	2.48
India indul		6.48	9.25	3.00
Becska „			9.43	3.30
Karlóca „		7.19	10.10	4.15
Petervarad „		7.28	10.21	4.37
Ujvidék „	4.23	7.45	10.44	5.35
Kiszacs „			11.09	6.11
Ó-Kér „		8.16	11.29	6.44
Verbasz-Kula „		8.32	11.55	7.26
Kis-Hegyes-Feketehegy „		8.46	12.15	7.56
Topolya „		9.05	12.44	8.43
Csantavér „			1.05	9.17
Szabadka érkezik	6.08	9.38	1.32	10.00
Szabadka indul			1.55	
Zombor érkezik			3.32	
Szabadkáról Bajáig.	vegyes v.	személy.		
Budapestről indul	9.15	8.00		
Szegedről „	3.55	10.54		
Eszéktől „	12.03	8.20		
Szabadka (vendéglő) „	6.40	2.37		
Csikéria „	7.17	3.08		
Bács-Almás „	7.52	3.40		
Békly-Borsód „	8.28	4.11		
Baja érkezik	9.0	4.47		
Bajáról Szabadkáiig.	személy.	vegyes v.		
Baja indul	10.13	7.14		
Békly-Borsód „	10.51	7.59		
Bács-Almás „	11.31	8.46		
Csikéria „	11.55	9.15		
Szabadka (vendéglő) érkezik	12.25	9.50		
Budapestre „	7.30	5.50		
Szegedre „	4.20	12.25		
Eszékre „	6.06			
Dáljáról Bosna Bródig.	vegyes v.	személy.		
Dálya (vendéglő) indul	5.36	2.00		
Uj-Dálya „	5.45	2.10		
Vukovar „	6.40	2.35		
Strádin „	6.57	2.49		
Nustar „	7.05	2.57		
Vinkovec „	7.47	3.16		
Ivankova „	8.11	3.36		
Mikanovec „	8.36	3.56		
Strizivojna-Vrpolje „	9.27	4.22		
Andrievce „	9.50	4.41		
Garčin „	10.15	4.57		
Bród (vendéglő) „	11.01	5.30		
Bosna-Bród érkezik	11.14	5.42		
Bosna-Bródról Dáljáról.	vegyes v.	személy.		
Bosna-Bród indul	5.52	9.25		
Bród (vendéglő) „	6.15	9.47		
Garčin „	6.47	10.12		
Andrievce „	7.09	10.28		
Strizivojna-Vrpolje „	7.51	10.54		
Mikanovec „	8.15	11.13		
Ivankova „	8.40	11.33		
Vinkovec „	9.27	12.00		
Nustar „	9.40	12.11		
Strádin „	9.49	12.19		
Vukovar „	10.34	12.36		
Uj-Dálya „	11.03	1.02		
Dálya (vendéglő) érkezik	11.10	1.10		

Észrevétel. A kövén nyomott számok az esti 6 órától reggeli 5 óra 59 percig terjedő éjjeli időt jelentik.
A vonatok közlekedési ideje a budapesti idő szerint van kiűntve.

Köszönet. A helybeli izr. ifjúság által, az izr. nőegylet javára, múlt hó 21-én rendezett táncfőzérke eredményeképp a nőegylet részére 73 frt 84 krt átvetttem. Midőn ezen összeg kézhezvételét nyugtatom, kedves kötelességemnek ismerem, a tisztelt rendezőségnek, a jótékony cél érdekében kifejtett buzgó fáradozásáért köszönetemet nyilvánítani. Spitzer Róza, az izraelita nőegylet elnöke.

Eljegyzés. Dr. Zsinger László, zentai járásorvos eljegyezte Zsarkó Antal zentai kir. közjegyző kedves leányát. Szilárka kisasszonyt.

A pénzügyi közigazgatási bíróság, mint harmadfokú bíróság, legutóbb a következő határozatokat hozta: 1. Ha egy tulajdonosnak — legyen az bár jogi testület — több járadékadóteles dologi jogosítványa van; minden egyes jogosítvány után a járadékadó külföldi állampolgár meg. 2. Minden dologi jogosítványt, kizárólag csak az ezt terhelő, törvényben megadott kiadások vonatkoznak; egyik dologi jogosítványt nem mutatózó tulajdonság a másik jogosítvány terhére nem eshetik. 3. Egyházak, iskolák, és főiskolák tulajdonát képező oly tőkéknek kamatai, melyek népiszkolák, iskolai tápintzetek és képezdek szükségleteire vagy tanári fizetésekre fordítanak; tőke-kamatadó alá nem vonatkozik. 4. Midőn váltóéves — a váltóadós fizetés-mulasztása folytán — a váltót magához váltja, az ekként származott váltó-beli tőkét követelés kamatai után, tőkekamatadó ki nem vetendő. 5. Ha III. oszt. kereseti-adóköteles fél az adó tárgyát képező üzletet beszüntette s ezt az illetékes iparhatóságnak bejelenti s az iparhatóság erről a kir. adófelügyelőt értesíti: ebben az esetben az üzlet beszüntetése napjától még hátralevő időre kivetett adóösszeg a kir. adófelügyelő által hivatalból törölendő. 6. A községi közlegyek ellen alkalmazott csak oly bíróság ügyek felbbezhetők a m. kir. pénzügyi közigazgatási bizottsághoz, melyek a feleknek okozott költségek vagy károk megtérítése fejében a károsított feleket illetik.

Alkalmazást keres egy okleveles jegyző, kinek a községi ügyek vezetésében számos évi tapasztalata van, amellyel tökéletesen beszél és ír a magyar nyelvben szükségessé magyar, német és szerb nyelveken. A megkeresések „P. A. oklev. jegyző Szerb-Csanád. Torontó megye” címenzők.

Bűcsü. Hirtelen jött athelyeztetésem miatt, számos itteni jó barátommal és ismerőseimmel személyesen nem tehetvén tisztázni, ez uton mondom Isten hozzádot nekik. Kérem tartsanak meg a távolban is nagyrabecsült bizalmukban és szeretetükben. Nagy Peter, m. kir. honvédhadnagy.

Vásárok a megyében november hóban: Almáson 22-én — Bajmokon 11-én. — Bezdánban 19-én. — Ó-Futakon 7-én. — Petrovácon 11-én. — Temerinben 22-én — Zentán 19-ikét megelőző vasárnap és hétfőn. Zomborban 25-én.

Gyászír. Alföldy József, az apatini járásnak hosszú ideig volt szolgabírája, hosszas szenvedés után tegnap elhunyt Béka-povaira!

A községi eljárási urak figyelmébe. Az adai m. kir. földműves iskolában néhány ingyenes hely betöltendő lévén, felhivatnak mindazok, kik legalább 16—17 életheiréket betöltötték s ezen iskolába felvételt nyújtanak, hogy ezen igényeiket az ottani igazgatóságnak jelentésként, esetleg személyesen mielőbb jelentkezzenek. Mint tudjuk, 26 nevendék után tettek megkeresést az ország különböző vidékeiről akkor, midőn csak az jeleztetett, hogy 4 végzett nevendék állomást keres.

Kimutatás. Az új-verbázi pártfog. algimnázium új isk. ar. épület emelése költségeinek fedezéséhez járultak (Folytatás, 3. ik közlés): Fernbach Bálint Zombor 100 frt, Schmidt H. Morágy 5 frt, Gutrnig Győnk 1 frt, Müller Imre-Bonyhád 1 frt, Müller Sándor Morágy 1 frt, Gro. Árpád Feketehegy (több éven át) évenként 2 frt, Tesényi Béla Budapest 5 frt, Reidl János Kucura (10 éven át) 20 frt, Kucurai olvasóegylet 2 frt, Pirostól: Zsigmond Gyula 5 frt, Szabó Péter 5 frt, Csere Károly 2 frt, Löwenberger Jakab 2 frt, Szász János 10 frt, Ó Morovicáról: Kóta Sándor 1 frt, Barta Sanyi 40 frt, Hangovszky Marton Szt.-Tamás 5 frt, Fülöp József gyűjtemény: Szt.-Tamás 8 frt, Kárványk Lázár Szt.-Tamás egy drb arany = 6 frt, Grosmann Frigyes Feketehegy 3 frt, Oroszvári: Orosz M 2 frt, Ritter János 2 frt, Harsányi Sándor 5 frt, Horváth J. I. frt, összesen: 197 frt 40 kr. A második közlésben kimutatott összeggel együtt a 4.999 frt 50 kr. Az elnökség.

A téli lopások szezonja úgy látszik már beköszöntött; legutóbb erre mutat, hogy Apatinban a halottak estéjén öt betöréses lopás történt.

Pályázat. A helybeli rendőrkapitányságnál egy gyalogrúdorai állomásra pályázat van kiírva. A kervények e hó 10-ig nyújthatók be.

Betörés. Kukulja Antal, helybeli birtokos házába néhon virradóra ismeretlen tettesek betörték s onnan 40 liter zsirt, 20 darab tyúkot és több ruhanevet elloptak.

A Községi Közlöny írja: Bács-Bodrogmegye az új községi törvény folytán szükségessé vált új szabályrendeletek mintáját a községek részére kidolgoztatván, meghagyta a községeknek, hogy szabályrendeleteiket az említett mintában foglalt irányelveknek megfelelőleg elkészítve, folyó év végéig jóváhagyás végett beértesítsék. — E minta 25. ik § a így szól: „A községi aljegyző és irnok munkakörét a községi jegyző állapítja meg;” a 26-ik § pedig így: „A községi aljegyző hivatalos, ugy magánokiratok ellenjegyzésére csak az esetben van feljogosítva, ha jegyzőjét törvényszerűleg helyettesíti”. — E két §. intézkedését a bácskai aljegyzők sérelmesnek találván, értekezletet szándékoznak tartani, melynek célja ezen sérelmet jogorvoslása lenne.

Vásár betiltás. Az ó-becsei járási szolgabírónak előterjesztése alapján, az ottani vidéken előfordult koleraesetek miatt, Petrovoszellő községében a folyó évi november hó 7-ik napján tartandó országos vásárt ezennel betiltom. Kelt Zomborban, 1886. évi november hó 3-án Schmausz Eudre, alispán.

Tűz ütött ki tegnap délután félháromkor a Szemzo Gyula-té kert melletti ház disznóhálózában, mely hogy a szomszédos nádtetőre át nem esapott, csak a hirtelen összefutott szomszédág erélyes buzgalmarak köszönhető.

Jó fogást tett a napokban Nikóls György városi rendőrkapitányunk, amennyiben sikerült kézzekeríteni ifj. Lakatos Sándor gyilkossággal vádolt gonosztevőt, kit régóta köröztek országsszerte. Ifj. Lakatos állítólag részes volt Tyószty Lázárral együtt a golubineci gyilkosságban.

A szabadkai Geiger féle betörésben a nyomozás a legnagyobb titokban történik, a kihallgatások részletei nem szivárogtak ki a közönség füleibe. Nagy gyanu terhel egy lakost, ki Geigeréknél meg szokott fordulni és egy intelligens fiatal embert, kit folyton szemmel kísérnek. A közönség meg van győződve, hogy a vakmerő tolvajlást fővárosi betörők követték el. Csak a vezetőjük lehetett szabadkai. A pénzsekrelynt a rendőrség szétzúzva a pénzsekrelynt melletti találta meg. Az értékpapírok a pénzsekrelynt melletti hevertek, továbbá elhunyt menyének gyémántjait, melyek szintén a szekrelynt vették magukhoz 650 frt kivételével, mely összeget a papírok közt találták meg. A földön szétszórt értékpapírok esuronviz voltak. Splényi detektívönök Szabadkára érkezett s maga vezeti a nyomozást detektívjei élén. A szabadkai rendőrség is éjjel-nappal talpon van. Schaeffer a szabadkai rendőrség biztosa állítólag nyomon van. A törvényszék részéről kiküldött Olvaszky vizsgálóbíró nagy erélyvel s fáradhatatlanul vezeti a vizsgálatot. A szabadkai kapitányság Andrusk gépészszakost, ki gyanusnak tünt fel, kihallgatta, de miután igazolta magát, szabadon bocsátotta. Négy ember, köztük Geigernek két cselédje, fogva van ugyan, de eddigelé pusztá gyanun kívül mitsem lehetett rájuk bizonyítani, sem büntársakat kinyomozni. Újabb bejelentés szerint a betörők 300.000 frtnál több készpénzt loptak el, ellenben érték papírokból kevesebbet tünt el. A kár mindenesetre felül van a négyszáz ezer forintom. A szabadkai rendőrség elismerésre méltó buzgalommal működik.

Döntvény a vállalati adó tárgyában. A pénz. közigazg. bíróság egy fölmerült eset alkalmából a következő elvi határozatot mondotta ki: „A nyilvános számadásra kötelezett vállalatok és egyletek üzleti adójának megállapításánál, a vállalat, illetve egylet tulajdonát képező ház után fizetett II. osztályu kereseti adó, valamint az igazgatósági tagok jutaléka után kivetett és a vállalat, illetve egylet által kifizetett kereseti adó és azok után járó általános jövedelmi és községi pótdadó az üzlet nyers jövedelméből le nem vonható.”

A Falcione-stipendisták és a kegyelet. Mindenki, ki halottak napján csak a temetőben megfordult, szemét szűrt, hogy a boldog emékké Falcione Gyula sírkövére helyezett koszoru szalagján a stipendisták közül csak Mayer Károly és Oláh Béla róvták le a kegyelet adóját. A többi ösztöndíjasok, dacára a hagyományos szokásnak és kegyeletnek, dacára többszöri föl szólításuknak, még egy fillérral sem járultak hozzá a koszoru költségeihez. Mayer és Oláh, mint egyetemi hallgatók tehát birtak annyi kegyelettel és költséggel, hogy a fővárosból értékes koszort küldhettek: egyedül a helybeli ösztöndíjasok, kik szülőiknek kenyerén élőszködnék s kiknek egyikét-másikat rokonság is fűzi a megboldogult alapítóhoz, nem akartak áldozni a tisztán föltrehető 600 frtból egypár forintot a kegyeletnek? Eggyel több ok, hogy éretlen, szülők kosztján élőszködő hátulgombolós gyerekeknek ne adjuk oda ezt a nagy stipendiumot. (Beküldetett.)

KAKUK JÁNOS SZERELMI KALANÓJAI.

Humoreszk.
Írta: Xanthos.

Motto: Hajdanában, danában,
Mátyás király korában,
Élt egy varga valahol,
A jó Isten tudja: hol?...

Hát bizony az réges-régen történt, de azért mégis megtörtént, hogy Kakuk János, becsületes mesterségére nézve: varga, — beleszeretett az öreg bíró fiatal leányába — Sárikába.

Bibicz Sárika igazi rozmarinvirág volt a háznál, melynek kell-mes illatától m-grészegett az arra járók, ha mindjárt esz-madia volt is.

Igy járt Kakuk János (vulgo Kakuk Jani) is. Pedig egyre mondogatták a jó szomszédasszonyok, hogy nem Janinak való, mert Sárika egy kicsit esél csap, — szereti a többi legényeket is, meg azután olyan feneketlen tenger lakik a két szemében, hogy aki beletekint, az menthetlenül bele is vesz.

De hát hiába!
Jani esinos legény volt és gazdag is, mert ami fő: mestersége is volt és pedig nem utolsó, meg... esz-madia, azért hát hozzá illő feleséget is akart és ezt szíve választottjában, Bibicz Sárikában gondolta megtalálni.

Azzal sem sokat törődött, midőn a falu szája (nem a jegyző), a vasorrú Csibók Magda néni, szokott bozú bölcseségével kiszámította hosszú ujjain, — mint az iskolás gyerek a vajas keuyéren a kétszerkettőt, — hogy nem jó úton halad és hogy azon az úton csak tüske terem a számára, mert sokan vannak ott a hivatalosak, de kevesen a választottak; az a kis lány meg úgy megbabonázta őket, hogy folyton követik őt, mint a napraforgó a napot. Különösen pedig a falu tejesura jár utána mint a kísértet.

Mind hiába volt. Jani csak olybá vette az egész beszédet, mint ha nemis őt illette volna és legfeljebb is csak annyit mondott: „Majd elválik, hogy kit kísért” — azután pedig ment a maga útján... szerelmeskedni.

Az öreg bíró éppen nem ellenezte a dolgot, már miért is tette volna; hisz arravaló a lány, hogy letipjék, ha már egyszer bímbó és koszorúba kössék. Sárika meg éppen nem volt „Ne nyulj hozzám” virág.

Beleszeretett bíró Janiba is, mert volt mit a tejbe aprítani, meg ha a sors (ez a gonosz sors) úgy hozta magával, hát Ferkóba is, Andrisba is, meg... hogy a falu legelső embérébe Surkosi Matyi tejesurba is, ki pedig éppen nem volt hozzávaló, mert becsületes mesterségére nézve: földesúr volt.

Ez a földesúr sok bajt okozott szegény Jani csirizes fejének.

Sokszor kirügött miatta a hámból; de hát ki tehet arról, hogy mindent csak fáradsággal lehet ezen a nagy világon megszerezni (kivált a szép asszonyfeleséget) és a sült galamb nem röpül senkinek sem a szájába.

Csak hogy ő éppen nagy fába vágta a fejszéjét; nem lett volna esodá, ha belefagyott volna, mint a cigányé nyár derekán a cserfába.

De hogy tudd nyájas olvasóm, hogy miként fagyott bele nyár derekán a cigány fejszéje a fába, hát elmondom: Vágott a cigány fát, és mert nem akart egypár vágásra a tuskó elhasadni, hát nagy mérgesen teljes erővel belevágta a fejszéjét, úgy, hogy most már ez benne is ragadt a fába.

Hiába rángatta jobbra-balra, nem akart kijönni a fajsza.

A cigány erre elkezdett magában zsörtölődni és szitkozódni.

Véletlenül éppen arra ment egy jómodu parasztgazda, ki midőn ezt látta, nagyot nevetett és kérdezte a cigánytól, hogy miért zsörtölődik?

Isténem . . . Isténem . . . mán hogy izz ne zser-télédnik, miké fordult a természet renyge: nyár kézsepin belefagy a fejse a fába!

Igy fagyott be a cigány fejszéje a fába, így fagyhatott volna be Janié is a szerelem rózsafájába, ha egy véletlen játéka a sorsnak nyakába nem akasztja Hymen rózsaláncait, a melyek azután idők multával a krampusz zörgő-csörgő láncáivá változnak át.

Napok jöttek, napok mentek és Kakuk Jani már nagyon is bejáratos volt a bírók házába.

Az öreg bíró kedvelte őt, mert csinos legény volt, és ami fő: legmodosabb a faluban.

Sokszor megveregette Jani vállait az öreg és egyet pödörítve őszbe csavart nösszű bajuszán, melyet már az ötvenedik tél fagyos szele simított végig, azt mondá érces csengő hangon, hogy: „gyerek, ugy készül a ti lakodalmatok, mint a Luca-szék. Mintha csak valaki egy rőföt mérne mindennap előre a lakodalmas pántlikátokból, kettőt meg hátra.”

Azután hangos hahotára fakadt és oly jóízűn nevetett, hogy szinte a könnyei csordultak belé.

Jani meg nagy szeliden eszmadia politikával sunyított egyet és csak annyit rebegett fekete bajusza alatt tempóra mért beszédével, hogy hisz az ur Isten se teremtette a világot egy nap alatt, hanem idő költött hozzá; majd kivirul a mi paradicsom kertünk rózsája is, de akkor abban nem lakik ám más, mint Jani Adám, meg Sári-Eva.

A sántát — a kísértetet — még a lakodalom napján esszük meg paprikásnak.

És az öreg újból jóízűen nevetett Jani találós beszédjére s gondolta magában, hogy mégis csak derék véje lesz, ha mindjárt eszmadia is.

Ő nem bánta volna, ha a lakodalmon oly hamar keresztül estek volna is, mint a bíró választáson.

Nehéz volt neki egy szerepben az anyai és anyai gondokat viselni leánya neveltetése fölött.

Mint jó apa mindent elkövetett, hogy leánya, rangjához illőleg el ne maradjon a töbitől, de már arra kevés ideje maradt, bírászkodási teendő miatt, hogy az anyai szerepet: a lányok megőrzését is teljesíthette volna.

Janinak sem volt inyére ez huza-vona, de hát mit tehetett ő róla, ha egyszer Sárika úgy akarta; mit tehetett róla, hogy ő annyira szerette Sárikat, hogy amit Sárika akart, azt ő is akarta (mer muszáj volt.) Sárika pedig azt akarta, hogy a lakzi őszre maradjon.

Ha pedig néha mégis megeresztett egy két szót a lakodalom megtartásának dicsőségére és az ő boldogságuk javára, hát Sárika ropogós jókedvében mindjárt a nyakába ugrott és úgy össze vissza ölgette, csókolgatta bibor ajakával Jani szúrós arcát, hogy ez nemesak azt hitte el örömben, hogy a lakodalmat jobb később megtartani mint soha, hanem azt is, hogy Bibicz Sárika csakis az ő kedvét keresi és másé — mint az övé — sohasem lehet.

Látja ezt a jó Ég is és az akarja így, gondolta magában. Bizony Jani pajtás a jó Ég keveset lát, hanem neked kell pislantani!

Nem tudod, hogy minél ékebben szól a rigó, annál jobban ki van tanítva?!

Pedig ez úgy van, úgy van még a vészonnépnél is. Vagy azt hiszed tán, hogy midőn Sárika néha néha pajzán jókedvében ünneplős dolmányodat is bekenegeti lisztes pici ujjával, azt mind a te kedvedért teszi?

Nem a, csak azért, hogy panaszos hangodban gyönyörködjék, midőn eldalolod az öreg bíró előtt azt a nótát, hogy:

„Nézze csak bíró ur, milyen ez a mente,
Sárika a liszettel össze-vissza kente.”

No van aztán erre hihíbi . . . hehehe . . . hahaha . . .

És mit mond erre az öreg?

Semmit. Vállat von.

Tehet is ő róla, hogy ti olyan nagyon szeretitek egymást.

Hadd tudja meg a világ is.

Mert ez mind csak a szerelem tiszta ragyogó napjának melengető sugara, mely átjárja az egymásért dobogó kebleket, mint a gyilkos tör az ellenek sziveit.

Csak hogy ez a sugár másként melengett még akkor, midőn az öreg Bibicz Erzsók néne kötögette a napját. Akkor még nem játszotta a hétszínű szivárványt, mihelyest csak legény lépett a házba, hanem ragyogott a maga tiszta fehér fényében és ahová rávetette szelid sugarait, ott nem hagyott maga után árnyékot, mint nem hágy az ártatlan fehér lilium.

Hanem amióta bezárultak ennek az árnyék világnak a csikorgó kapui Erzsók néne feje fölött, azóta nagyot fordult a föld kereke. Pedig nem is volt oly régen, csak két esztendő előtt.

Hja! két esztendő sok idő. Egész kis világ a nagy világban.

Két esztendő alatt bejöhettek hozzánk a muszkák és elvihetnek bennünket mind egy szálíg Szibériába az ölbányákba . . . krumplit kapálni. Hát még egy leány életében milyen nagy lapot nyomhat Ció munkás keze két esztendő alatt?!

És így történt ez Bibicz Sárikanál is, akit azóta

amióta Erzsók néne örök álmát aludta ott az igazak birodalmában, a szomszéd komámasszony vett gondos szárnnyai alá.

Ez a komámasszony pedig nagyon szerette a kártyát, (már t i a kártya vetést), jobban mint a puha kenyeret és így olvasott belőle mint akácsak a barát a breviáriumából. Cakhogy amit kivetett a kártyán és új volt, az nem teljesedett be soha, ami pedig betűsedett, az már mind megtörtént régi dolog volt. De azért mégis értette a mesterségét (az asszonyok rendszeren nagyon értik a kártyavetést, meg a pörkedést), sőt azt tartották róla, hogy jobban tud jövendőiből, mint a falu vasorrú bábája, aki pedig a tyúkszeméről érezte meg és jövendölte meg mindig a rossz időt, mint a földvári kámzsás barátok szürke számarra.

Ugy ismerte már Boreza néni komámasszony a kártyát, hogy a hátujjáról is megmondotta, hogy mi van az elején.

Megmondotta, hogy mikor borjazott meg a Vak Paliék öreg bikája; hány malaca lett Ripacos Pistákék fekete szőrű ártányának; meg, hogy nagypóntek éppen zöldesötörtökre esik és hogy mit kell tenni akkor a lányosháznak, hogy legényt fogjon a háló-jába; megmondta, hogy kit szeret a Pali bakter és kit nem szeret a tanítóné ifiaszszony, megmondta . . . Isten tudja mit nem mondott meg . . . tán azt is eltalálta, hogy mi a neve a másik szomszédék „Czigány” kutyájának, meg az Andris kisbéresnek és hogy hová járnak mind a ketten szerenádzni, mert úgy mondták a fonyókban, meg a kukorica- és tollfőzőkban a loeska nyelvű asszonyok, hogy Boreza néneket fekete ördöge van, — még fiatal korában fogta — ezért tud úgy mindent.

Ez a Boreza néni Sárikat is elbűvölte a mesterségével, ki úgy hitt benne, mint a eszmadia a láb-sziziban.

Kibővezte neki az ő képes bibliájából azt, hogy a leány akkor kapó, ha sok szeretője van; azért nem árt, ha száz legény jár is a házba, hadd legyen legalább minden ujjára éppen tíz; majd csak egyik-másik szeme megakad az olyan piros rózsán, mint a lekem Sárika.

Nem kell az öregre hallgatni, aki csak azt szeretné, hogy mihamarabb cserélje föl Sárika a pártát a főötövel és Kakuk János felesége legyen.

Nem hát!

Majd akad még más is, mert a jó bor cégér nélkül is elkél. Meg osztán csak a tejesúr különb embőr mint Jani, aki mást sem tud, mint egész nap csak dolgozni, dúdolgatni, meg . . . kalapálni. Ha a falu földesura csak egyet köhint, hát többet nyom a vármegye latjában, mint Janinak minden vagyona a kaptafával együtt.

Hanem azért az öreg kedvét sem kell egészen megszegni.

Szeretni kell a Janit, mert ő akarja, a tejesurat meg azért, mert ő nem akarja. A többi falubeli legényeket meg tán azért, mert . . . legények. Mert az ember soha sem tudja bizonyosan, hogy kibe csetlik bele.

Ma ez, holnap az köt ki a szerelem révpártján, mig nem egyik sajkája horgonyt vet, és megpihen a szerelem almafájának bolderítő árnyékában.

Sárika megfogadta a jó tanácsokat s fölhúzta a nagy árbocok hajó vitorláit, melyek lengve hirdették azt, hogy: s z a b a d a v á s á r .

Akarmelyik Adám-fia is szivesen látott vendég volt a háznál. Legtöbbet kófrált azonban a ház körül Jani, a házban meg a hétnyüstös tejesúr Szurkosí Matyi.

Az egyiket szerette látni az öreg bíró, a másikat meg Sárika. Az egyikhez férjhez kellett mennie, mert úgy akarta az öreg, a másikhoz meg szeretett volna férjhez menni, mert úgy akarta ő, meg a Boreza komámasszony bibliája.

De hát két urnak rendszeren szolgálni nem lehet.

Nem ám, mert rendszeren ha két urat választ magának az asszony, hát egyik sem lesz a férje.

Hanem azért Sárika Boreza néni segítségével mégis túl járt az öreg eszén, mert két urnak szolgált legalább addig, míg az egyik férje nem lett.

Ha a költő meg nem is tanította őt arra, hogy: „Minden órának leszakaszó virágít,

A jövendőnek sivatag homályát
Bízd az istenség vezető kezére,
S élj az idővel.”

Megtanította őt rá Boreza néni rántásszagu filozófiája, és élt is az idővel, mert amidőn az egyik szerelmes elkallódott, jött a másik, s amidőn a másik eltávozott, oda térfertett az egyik.

Mindegyiknek meg volt a maga órája.

Igaz, hogy sokszor egymásra lestek, de hát a sötétben (mert Jani bemeneti órája mindig csak este volt), nem ismerte föl Jani a vetélytársat, ami eléggé bosszantotta őt, mert föl nem foghatta azzal a bárgyú eszével, hogy micsoda kísértet jár az ő nyomain; a tejesúr meg jót nevetett Jani együgyűségén és Sárika leleményességén.

Már sok ideig nézte ezt a boszorkányjátékot Jani, míg végre nem tűrhette tovább. Elhatározta tehát magában, hogy végére jár a dolognak és kisérti annak a kísértetnek a fogait, ha mindjárt akkorak is mint a hétfejű sárkányéi.

Mert az csak nem lehet emberi állat, aki — midőn ő vetődik a házhoz, — hát sokszor egészen mellette surranik el, a nélkül, hogy láthatná, sőt a multkor már egyszer a pruszlik gombjában meg is akadt és akkorát rántott rajta (már t. i. Janin), hogy a fejét úgy ütötte a mestergerendába, hogy csak más-vagy harmadnapra tért igazán magához.

Ez nem lehet más, mint kísértet, mert ha nyomban utána megy is — a midő: elsurranik mellette, — hát a sötétségben úgy eltűnik a szeméi elől, mint délben az árnyék, úgy elvész, mint a ködben a nap-sugár.

És megerősítette e véleményét még az is, hogy valahányszor a távolból közeledik Sárikaék háza felé, — mindig látja a méceset az ablakon keresztül kivilágitani és mihelyest a házba ér, mintha csak az ördög szárnnyai lebegnének előtte, egyszerre elalszik a világ és minden oly sötét lesz, mint a fekete éjszaka.

Most már tehát nem volt más hátra, mint meglesni a kísértetet és kihúzni a zápfogait.

Elet vagy halál, a melyik a kettő közül talál; de azt ő nem tűrheti, hogy kivüle még más valaki is ölelhesse Sárika puha, gömbölyű karjait.

Egy este fölfegyverkezett tehát; magához vette az ölmos füttyköt, meg a bicskét és a szokottnál kissé később neki indult a kísértet vadászatnak.

A méla hold egészen a felhőkbe burkolózott, mintha borzadt volna előre is a háta annak a látására, hogy Kukuk Jani hogyan fog majd megbirkózni a kísértettel.

Az idő borongós kedvében éppen kedvezett a viadalnak, melynek véres és vérnélküli színhelye Jani bölcs választása szerint az öreg bíró portája volt.

Szegény Kakuk! jobb lett volna neked otthon a kaptafa mellett kukukkolni, mint Sárika beleszeretni és érte meg a kísértetekkel is megvívni. De hát ki tehet arról, hogy a természet mindegyikünk keblébe beleoltotta a szerelem lángoló tüzeit, mely annál oltathatatlanabb, minél ideálisabb a tárgya; már pedig Sárika Janinak bálványja: Isten asszonya volt.

A falu földesura nem is gyanította Sárika keesei mellett azt a veszélyt, mely őt Kukuk részéről fenyegette. Nem is álmodott arról, hogy ő az a kísértet, akit Jani megakar lesni. Pedig most az egyszer majdnem rajta vesztett és ha Sárika leleményessége (az asszonyok szörnyen leleményesek) ki nem menti őt a hinárból, hát szent Haba kuk legyene neki irgalmas, de még utóbb is összetalálkozott volna a két kísértet és lett volna szörnyű . . . kakas viadal.

Alig hagyta el Jani a temető sűrű lombos ákác-fáit, melyek ijesztő suttogás közt csevegtek egymással, a midőn már távolról szemébe tüntek a halovány mécsnek az apró ablakokon keresztül törő rezgő sugarai, és amint közelebb jött, mind jobban és jobban meggyőződött arról, hogy a világ nem más, hanem csakis Sárikaék házában pislog.

Nagyon kíváncsi volt, hogy elalszik-e majd, ha a házba beteszi a lábát?

Ha elalszik, meg kell birkózni a kísértettel; ha nem alszik el, nincs mit félni a haláltól. Lassan, lábujjhegyen közeledett oda és amint az ablakok alatt elsurrant, úgy rémlett előtte, mint ha emberi nyelven hallotta volna odabent a kísértetet enyelegni, sőt mi több a fehér függönyre olyanforma árnyékok vetett a pislogó mécsnek halvány fénye, mintha valami bajszos emberi alak támaszkodott volna a könyökével az asztalra. Talán nem is eszmatkozott.

Odabent lassan folyt a csicsérgés, csókokkal garnirozva, odakint meg készült a nagy veszély, botokkal garnirozva.

Jani lassan benyitott a kis kapun, hogy csigamódra belopózkodhasson a pitvarba; de alig csoszogott egy pár lépést, már is nekironítottak az éber kuvaszok, melyek a kapitolumi ludak szerepét játszották, ugatásaikkal és mire felismerték a tüzeszemű eszmadia-ban a ház rendes vendéget, addigra a Kapitolum csakugyan meg volt mentve, mert a szemfüles Sárika amint nesztét vette a kutyák csaholásának, nyomban eloltotta a szempilláit hunyogató méceset és ő maga mint a villám kintermett a pitvarajtóban, — a falu tejesura meg a háta mögött foglalt állást.

Jani amint észrevette, hogy kialudt a kis szoba fénye, önként elordította magát: „Itt a kísértet!”

— Ki az, kérdé Sárika a remegés fátyolozott hangján?

— Ki volna más mint én — lelke! Hát már nem is ismeresz?! Tudtam . . .!

— Dehogyan nem, dehogyan nem, mindjárt tudtam, hogy te jössz aranyom, amint a kuvaszok oly nagyon kezdtek rádförmedni, mert tudom, hogy csak téged szeretnek igazán.

— De hát hol jársz ily későn? Korábban vártalak, de bizony a nap is lefordult véres korongjával az égről és te csak nem kerültél ide. Tán bajod esett?

— Nem esett bizony, nem is jártam sehoh, hanem egy kísértetet kergettem, aki annak a hétnyüstös tejesúrnak (a tejesúr de szükűt) a portájáról ugrott ki és éppen ide szaladt be; láttam, mikor a kiskapun beugrott.

— Ugyan ne bódítj te Jani, hisz olyan sötét van, hogy ha valaki jó képen vágna (és itt apró ujjával megrántotta a háta mögött guggoló szerelmes Romeo hosszú kabátját, ami annyit jelentett, hogy: most vagy soha), hát nem is tudnád neki visszaadni, — hogy láttad volna már azt, hogy ide ugrott be a kísértet?

És alig röppentek el e furfangos szavak eperajkairól, hát már úgy elcsattant a hatalmas pofvees Jani szerelmes arcán, hogy villogó szeméi olyan fényes karikákat hánytak, mint Illés próféta tüzes szekerének a kerekéi; — a nyaklevesező kísértet pedig hirtelen kiosont a pitvarból és mint aki jól végezte munkáját, árkon-bokron keresztül sietett haza felé.

Jani, amint magához tért, először is Sárika nevet kiáltotta; Sárika pedig megdöbbenve kérde őt, hogy mi lelte?

— Hát nem megmondtam, hogy kísértet van a házban?

— Ugyan Jani, hát csakugyan elment az eszed, vagy már nem is hiszsz szavainknak? Hol volna a mi házunkban kísértet? Óh Ég, mennyire hitetlen ez az ember!

— Hol? hát nem hallottad?

— Mit?

— A kísértetet, éppen most nyomott meg.

— Kit?

— Engem.

— Uram Istenem, ennek az embernek elment az a kevés esze is, ami volt; én ugyancsak nem hallottam semmit.

Hanem itt már majd elvette a kis hamis magát.

— Nem hallottad?

— Mondtam már, hogy mit?

— Mit, mit, hát a pofout, amit éppen most nyomott a jobb képemre . . . vagy magam sem tudom, tán a balra is, még most is szédül a fejem tőle.

Itt már osztán Sárika csak annyit mondott, hogy: hahaha . . . mert nem bírta továbbra is magába tojtani a nevetést.

Azután pedig Jani nyakába borult és szeliden megsimogatván földagadt arcát, így szólott: „de hát szívem csakugyan nem hiszesz szavaimnak? No várj, majd gyújtok világot, hogy lásd”. . . . de Jani közbe vágott: nem kell, csak engedj, hadd fogjam meg. Itt kell lennie még a közelünkben, mert a kuvaszok is megcsaholják.

Lármájával az öreg riska tehenet is felbozgatva fekhelyéről, melynek fehér szőre az udvar hátuljában álló lombos eperfa sötét árnyékából kísérteties színből tűnt föl Jani káprázó szemei előtt. Amint ezt meglátta, kirántotta magát Sárika bársony-puha karjaiból és futott egyenesen hátra.

Hiába kérte, hiába rimázkodott Sárika, hogy csak hátra ne menjen, mert ott van . . . a bész tehen, ő annál jobban futott, mert azt hitte, hogy ott van a . . . kísértet.

Amint oda ért, két hatalmas tűzkatlan meredt rája, mely olyan volt a sötétben, mint valami vasfejű szörnyeteg villogó tüzes szemé.

Jani nem vette tréfára a dolgot, hanem keresztet hányva magára és „minden jó lélek dic-érje az Isten!” szavak kíséretében megforgatta olmos fű ykösét és olyat végott az ártatlan kísértet szarvai közé, hogy a fűtykös azonnal ketté törött és az egyik vége a kezében maradt, a másik meg az égnek röpült.

No, erre a nem éppen barátságos üdözlésre már a kísértet sem him-zeti hámozott, hanem mint a bősziült ferg-teg meingrott Janinak, a szarvaira kapta és csupa barátságos viszonzásul úgy hajította botja után föl az ég felé, hogy már majdnem a göncölszék-rúdjaiban akadt meg a dolmányának az átalvető zsinórhoz.

Egy kis vártat mulva, mint a hulló csillag le pottyant a földre és akkorát nyegegett, hogy a riska tehen szinte meghátrált tőle.

Más haja nem történt, csak az orra lapult meg kissé; úgy járt mint az egyszeri bukott angyal, ki az orrára esett s ki, midőn udvarlóját arra kérte, hogy bóköljön neki, ez imigy szólott: „Nagysád angyal, ki az égből pottyant alá, csak az kár, hogy az . . . orrára esett.”

Ha Sárika látta volna ott elterülve — mint egy fiastyúkot — bizonyára erőt vett volna rajta újból a nevetés, mert Jani csakugyan megfogta a kísértetet; de mire előkerült a világgal, hát már nem találta ott őt, ki összeszedve mind-n erejét, iparkodott a kerten keresztül minél hamarabb elszomfortálni, nehogy a kísértet újra pártfogása alá vegye és meg egyszer ily szörnyű módon megemberelje.

De az úton meg bántotta őt az a gondolat, hogy tán mégis job lett volna ott maradni és Sáriktól bevárni, mert ha ez a valóságos história napfényre derül, hát Sárika, meg az egész falu, ki fogja őt nevetni, ha hollaap kilép az utcára. (F. I. y. Kőv.)

Őszi dalok.

I.

Ősz az idő, a sárguló falevél
Hervadásról, bús enyészetről regél;
Fuvalom jó, felkapja a levelet
S űzi, hajtja a letarolt táj felett.

Erdőn, berken elhallgat a fül'mile,
A kis csalit némasággal van tele;
Fájón zörren a dísztelen fa ága,
Elhullott a hímes mező virág!

A szívem is fájdalommal van tele,
Megcsapta a búbanatnak vad szele;
Olyan vagyok, mint a pusztai sírnalom,
Az én elhúnyt boldogságom siratom.

Újra vidám, újra dalos a berek,
Ha beköszönt a tavasz, a kikelet;
H-j de az én bús szívemre nincsen ír,
Mégis-mégis meggyógyítja majd a sír!

II.

Száll a fecske messze, messze,
Alig hallik szárnya nesze;
Más országba, másik tájra,
Mintha itthon szíve fájna.

Nézem, nézem hosszan, fájón,
S könny rezeg a szempillámon;
Hej ha én is elmehetnék,
Istenem de boldog lennék.

Vele szállnék egy más tájra,
Szébb vidékre, szébb hazába,
A hol nincsen bú, fájdalom,
Nincsen könnyű, nincs siralom.

A hol minden másképp lenne,
A hol szívem megpihenne;
De itt a hány csillag ragyog,
Mind azt súgja: beteg vagyok.

Bolvary Géza.

Naptár.

November.

Havi es heti nap	Katholikus naptár	Protestans naptár	Görög-orosz naptár
5 Pént	Imre herceg	Földes	24 Arész
6 Szom	Lenárt hv.	Lenárt	25 Marcian
7 Vas	C21 Engelbert	C 20 Engelm	26 E 21 Demeter
8 Hétfő	Gottfrid pk.	Gottfrid	27 N-szor
9 Kedd	Tivadar vt.	Tivadar	28 N-onilla

Felelos szerkesztő: Dr. MOLNAR ISTVAN LAJOS.
Laptulajdonos es kiadó: Bittermann Nándor.

NYILTTÉR.)*

A mohai **ÁGNES** savanyuvíz
folytonos használata mint
IVÓ-VÍZ
járványos betegségek
alkalmával kitünő szolgálatot tesz.
Friss töítésben kapható:
minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és
12-4 vendéglőkben.

*) Az e rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a szerk.

HIRDETÉSEK.

Pályázat.

Leköszönés folytán üresedésbe jött évi 300 frt javadalmazással egybekötött községi adóvégrehajtói állomás betöltésére nézve ezennel pályázat hirdettetik, felhivatnak pályázni öhajtók, hogy a jegyzői vizsga letételét és az adóvégrehajtás körüli teendőikben jártasságukat igazoló, valamint erkölcsi bizonyítvánnyal felszerelt kérvényeiket **f. é november hó 15-éig** alulírott elöljáróságnál benyújtsák.

Torzán, 1886. évi október 23-án

Schmansz Ferenc,
jegyző

Nikolaus Schick,
bíró.

2633. sz. Ada mezőváros elöljáróságától.
1886.

Pályázat.

Bács-Bodrogh megye Ada mezővárosában megürült községi irnoki állásra ezennel pályázat nyitattik az 1886. évi XXII. t. cz. 64. §-ának rendelkezése alapján, folyó évi 559. szám alatt hozott határozattal alkotott megyei szabályrendelet 12. §-a szerint a községi irnok élethosszsziglan választatik.

Évi járulék 400 frt o. ért.

Felhivatnak mindazok, kik ezen állást elnyerni öhajtják, hogy képzettségüket igazoló okmányokkal f-lszerelt kérvényüket **folyó évi november hó 30-ig** a községi elöljáróságnál benyújtsák.

Ada, 1886. évi október hó 30-án.

3 2

Az elöljáróság

1137.
kig.

Rac-Militics község Elöljáróitól.

Arverési hirdetmény.

Alulírott község elöljárósága részéről közhírré tétetik hogy Rac-Militics község tulajdonát képező egy korszámban gyakorolható bor- és pálinkakeresési-jog Speiser Gáspár ezidőszerinti béről, jelenleg apatini lakos mint késedelmes fizető kárára és veszélyére **f. évi november hó 7-en d. u. 3 órakor** Rac-Militics község-házánál újból bérbe fog adatni.

Az arverési feltételek a hivatalos órákban a jegyzői hivatalnál megtekinthetők.

Rac-Militics, 1886. november 1-én.

Radoychich Endre,
jegyző.

Pohl József,
bíró.

Regália bérbeadás.

Bács-Bodrogh megye Jankovác mezővárosában az uradalom tulajdonát képező italméresi jog 1887. évi január hó 1-től három egymásután következő évre a legtöbbet ígérőnek bérbe adatik.

Bérleti szándékozók kéretnek 10% bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat **f. é. november 18-ig délelőtti 10 órára** bezárólag, az uradalmi tisztartói hivatalhoz beküldeni, a hol a bérleti feltételek is mindenkor megtekinthetők.

Megjegyeztetik azonban, hogy csak azon legtöbbet ígérőnek adatik a haszonbérlet, a ki egyuttal elég biztosítékot képes nyújtani.

Kelt Kis-Szálláson, 1886. évi október 28-án.

3-3

Az uradalmi tisztartóság.

SZÁLLODA MEGNYITÁS.

Tisztelettel értesitem a n. é. utazó közönséget, miszerint **NEMET-PALÁNKÁN**

„HELLENBERGER SZÁLLODA”

cím alatt

f. évi november hó 1-jével

szállodát nyitottam, melynek szolid és olcsó kiszolgálás mellett, teljes kényelemmel berendezett *vendégszobáit*, kitünő *konyha- és pincéjét*, kellemes *árnyas kertjét*, úgyszintén minden hajóhoz közlekedő saját *szállodai társaskocsiját* a n. é. utazó közönség becses figyelmébe és pártfogásába ajánlom.

Tisztelettel

Hellenberger István

6-2

vendéglős.

4909. szám.

kig. 1886.

Pályázati hirdetmény.

Ó-Verbász községében megürült községi aljegyzői állás betöltése céljából a választást **folyó évi november hó 13-án reggeli 9 órára** tűzöm ki.

Ezen állással 400 forint évi fizetés van egybekötve

Felhivatnak a pályázók, hogy kellően felszerelt kérvényüket november hó 12-éig a kulai szolgabíróshoz nyújtsák be.

Kulán, 1886 október 25-én.

Szűcs,

3-3

szbíró.

THEODOROVICS S. ZOMBORBAN
fűtőca, Drakulics-féle ház.

Tisztelettel értesíti a n. é. közönséget, miszerint áru-raktárában

VÉGELEADÁS!

a bevásárlási áron alul.
Az áru-raktár tartalmaz:

téli kabátokat és esőköpenyeket
hölgyek és urak számára.

Derekfűzők és karmantyúk.
Férfi-íngék, kalapok és nyakkendők.

Gallerok és kézelők.
Kelmék férfi-öltönyöknek
téli kabátok és nadrágokra.

Pipere-cikkek.
Ruha-, fej- és fog-kefék.
Fésűk, szappan és illatszerek.

8-7 Játékeszközök.

Tollkések és különféle gombok.

Teljes végeledás!

Zombor 1886. Bittermann Nándor könyv- és könyvnyomtatásai.